

лѣдъ превземанието на Княжевацъ турцитѣ не само, че не преслѣдаваха сърбите, но и диритѣ имъ загубиха. Тѣхния Сердаръ-Екремъ измѣнилъ плана на дѣйствията си. Вместо първия планъ: корпуситѣ на Ахмедъ-Еюбъ паша и Османъ паша съединени да нападнатъ на лѣвото крило и отчасти тила на сръбската укрѣпена позиция около Алексинацъ и Делиградъ, Абдулъ-Керимъ паша намѣрилъ че е по-добре да се съединятъ корпуситѣ на Ахмедъ-Еюба и Али-Саибъ паша и да ударятъ отъ фронта на споменатите позиции, а корпуса на Османа да удари въ сѫщото врѣме на лѣвия ѝ флангъ.

Поради това, слѣдъ привземанието на Княжевацъ, Абдулъ-Керимъ паша пристѫпилъ къмъ испълнението на втория си планъ. Той заповѣдалъ цѣлия корпусъ на Ахмедъ-Еюбъ паша и дивизията на Фазлѫ паша отъ Османовия корпусъ, да се приберятъ къмъ Нишъ, като извършатъ единъ фланговъ маршъ отъ Княжевацъ къмъ Нишъ. Тѣзи войски отиваха собственно не въ Нишъ, а за село Тешница на р. Морава, около което се намиралъ Али-Саибовия корпусъ.

Ахмедъ-Еюбъ паша на 5-ий Августъ напусналь Княжевацъ и бивака си на Тресибаба и потеглилъ за къмъ Нишъ—Тешница.

Дивизията на Фазлѫ паша (13 баталиона, 3 батерии и 6 ескадрона), която на 1-ий Августъ потеглила отъ Зайчаръ